

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623011897
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623011897.1

Uznesenie

2 3To/15/2024

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovéj a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovéj, na neverejnom zasadnutí konanom 15. februára 2024 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 14T/24/2023-70 zo dňa 15.1.2024 a takto

rozhodol:

2 3To/15/2024

Podľa § 322 ods. 2 Tr. por. bez zrušenia napadnutého rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 14T/24/2023-70 z 15.1.2024 vo výroku o vine a treste vracia vec súdu prvého stupňa na doplnenie chýbajúceho výroku o návrhu prokurátora na uloženie ochranného opatrenia.

odôvodnenie:

5 3To/15/2024

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 14T/24/2023-70 zo dňa 15.1.2024, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným, že

dňa 03. 10. 2023 v čase okolo 17.53 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Fiesta, ev. č. LM 1O0BU, modrej farby, po ulici C. D. E. F., v smere na železničnú stanicu, kde bol následne pri predajni CBA Verex predpísaným spôsobom zastavený hliadkou OO PZ Liptovský Hrádok a podrobený vyšetreniu analyzátorom dychu AlcoQuant 6020 plus, č. prístroja A409170, na zistenie alkoholu dychovou skúškou, pričom v čase o 17:55 hod. mu bola nameraná hodnota 0,91 mg/1 alkoholu vdychu (teda 1,90 promile),

čím obžalovaný spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trest odňatia slobody podmenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to: osobné motorové vozidlo Ford Fiesta, ev. č. E. XXXXX, VIN: G..

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 15.1.2024 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch sa obžalovaný vzdal práva na podanie odvolania. Prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva na podanie odvolania.

Dňa 16.1.2024 okresnému súdu bolo doručené odvolanie prokurátora a jeho odôvodnenie, v ktorom doslova uviedol:

„V označenej trestnej veci týmto podávam odvolanie proti rozsudku vyhlásenému 15.01.2024, a to pre absenciu výroku o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, ktoré bolo navrhované s odkazom na ust. § 73 ods. 1, 2 písm. d) Trestného zákona už v samotnej obžalobe a návrh na uloženie ochranného liečenia bol zopakovaný intervenujúcim prokurátorom aj na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči.

Podľa § 307 ods. 2 Trestného poriadku osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania je zrejmé, že súdu bol predložený ako dôkaz aj znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 139/2023 a v obžalobe bol návrh na oboznámenie sa s ním. Posudzujúc návrh podľa obsahu bolo zrejmé, že návrh spočíval v prečítaní takého dôkazu, súd tento dôkaz nevykonal, a to ani napriek osobitnému návrhu prítomného prokurátora, aby bol tento znalecký posudok prečítaný. Tento postup súdu nemožno za žiadnych okolností akceptovať, pretože bol z jeho strany zjavne ignorovaný zákonne získaný a navrhnutý dôkaz, ktorý sa týka osoby obžalovaného, a ktorý svedčí potrebe ukladať ochranné liečenie. Súd návrh zamietol bez uvedenia dôvodu, ako vyplýva z č. I. 4 zápisnice z hlavného pojednávania. Fakt, že obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dopustila trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu vyplýva zo spisu a tento fakt nemožno prehliadať. Súd selektívne akceptoval dôkazy navrhované v bode 3/ obžalobného návrhu, pričom neuviedol žiaden relevantný argument, prečo odmietol vykonať dôkaz prečítaním zabezpečeného znaleckého posudku, ak taký dôkaz bol zo strany prokurátora riadne podaný a iné dôkazy súd na pojednávaní vykonal ich prečítaním. Zvoleným postupom súd ignoroval ust. § 119 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, v zmysle ktorého v trestnom konaní treba dokazovať najmä osobné pomery páchatel'a v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu a uloženie ochranného opatrenia a iné rozhodnutia.

Ako nedostatok súdneho konania je potrebné vytknúť osobitne fakt, že zápisnica z pojednávania (v časti protokolácie využitia práva podať opravný prostriedok proti vyhlásenému rozsudku) na str. 6 nekorešponduje s reálnym stavom, ktorý by mal byť zachytený na zvukovej nahrávke z pojednávania. Zo zápisnice vyplýva - "Prokurátor: vzdávam sa práva podania odvolania". Intervenujúci prokurátor H. I. J. K. v súvislosti s touto zápisnicou (po oboznámení sa s ňou) namieta jej obsah a spísal k tomu úradný záznam z 15.01.2024, ktorý tvorí prílohu tohto odvolania. Z tohto záznamu vyplýva, že jeho vzdanie sa odvolania smerovalo len voči výroku o treste a netýkalo sa iných, aj chýbajúcich výrokov. Vzdanie sa odvolania, nemalo teda všeobecný charakter, ako je prezentované v zápisnici a netýkalo sa chýbajúcich výrokov, ktoré boli zo strany prokurátora očakávané aj s odkazom na jeho záverečnú reč. Je preto potrebné konfrontovať zápisnicu z hlavného pojednávania so zvukovým záznamom vyhotoveným z tohto pojednávania. Z uvedených dôvodov nie je možné v rámci odvolacieho konania aplikovať postup podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem rozhodnúť postupom podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku.“

Súčasťou podaného odvolania bol aj úradný záznam spísaný prokurátorom dňa 15.1.2024, v ktorom je uvedené:

„Na hlavnom pojednávaní v trestnej veci obž. A. B. na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, pracovisko Ružomberok sp. zn. 14T/24/2023 som dňa 15.1.2024 po vyhlásení rozsudku k prípadnému odvolaniu uviedol, že sa vzdávam odvolania voči výroku o treste. Formulácia uvedená v zápisnici z hlavného pojednávania na č. I. 6 „Prokurátor: Vzdávam sa odvolania“ nie je presná, a nezodpovedá obsahu môjho vyjadrenia k vyhlásenému rozsudku, keďže moje vzdanie sa odvolania smerovalo len voči výroku o treste a netýkalo sa iných, aj chýbajúcich, výrokov.“

Dňa 26.1.2024 okresnému súdu bolo doručené doplnenie odôvodnenia odvolania prokurátora, v ktorom odvolateľ uvádza nasledovné argumenty:

„V označenej trestnej veci týmto dopĺňam odôvodnenie odvolania zo 16.01.2024 o tieto skutočnosti. Dňa 19.01.2024 bolo tunajšej prokuratúre doručené písomné vyhotovenie rozsudku vyhláseného dňa 15.01.2024, pričom tento bol vyhotovený s odkazom na ust. § 172 ods. 2 Trestného poriadku

vo forme zjednodušeného písomného rozsudku. Mám za to, že na taký postup neboli splnené zákonné podmienky, poukazujúc na skutočnosti, ktoré som uviedol v samotnom odvolaní - pre absenciu výroku ohľadom prokurátorom navrhovaného ochranného liečenia. Rozsudok treba označiť za nepreskúmateľný, keďže z neho nemožno zistiť dôvody, pre ktoré súd návrh prokurátora neakceptoval a prokurátor sa výslovne nevzdal práva podať odvolanie proti chýbajúcemu výroku o ochrannom liečení. Ako som uviedol v skoršom odvolaní (jeho odôvodnení), ani zo zápisnice z hlavného pojednávania nebolo možné ustáliť dôvod, ktorý viedol súd k zamietnutiu návrhu na uloženie ochranného liečenia (odkazujem na č. I. 4 zápisnice z hlavného pojednávania).

Mám za to, že za takejto situácie súd pri vyhotovovaní rozsudku, aplikáciou ust. § 172 ods. 2 Trestného poriadku nepostupoval lege artis, pretože z rozsudku nemožno zistiť, akými úvahami sa súd riadil pri posudzovaní opodstatneného návrhu prokurátora o uložení ochranného liečenia.“

Z hľadiska procesného odvolací súd postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože napadnutý rozsudok trpí vadami, ktoré nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie prokurátora je odvolaním podaným oprávnenou osobou v zmysle § 307 ods. 1 písm. a) Tr. por., a obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovene § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Odvolanie prokurátora považuje krajský súd v celom rozsahu za dôvodné.

Z obsahu predloženého súdneho spisu vyplýva nasledovné. Prokurátor v podanej obžalobe pod sp. zn. 2 Pv 306/23/5502-12 zo dňa 30.11.2023 okrem iného navrhol aj oboznámiť dôkaz na č. I. 15 - 23 (znalecký posudok znalkyne MUDr. C. F. I. L. XXX/XXXX – I.. krajského súdu). Následne prítomný prokurátor na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 15.1.2024 navrhol prečítať tento dôkaz, teda inými slovami - dal súhlas s čítaním tohto znaleckého posudku. Samosudca na podaný návrh reagoval tým spôsobom, že vyhlásil uznesenie so znením: „Súd návrh OP zamietla.“ Krajskému súdu nie je zrejmý dôvod, pre ktorý samosudca zamietol vykonanie tohto dôkazu (ustanovenie § 272 ods. 2 Tr. por. pracuje s termínom „odmietne“), nakoľko tento dôkaz bol prokurátorom riadne navrhnutý už v podanej obžalobe a následne aj na hlavnom pojednávaní. A prokurátor navrhol aj v záverečnej reči uloženie ochranného opatrenia. Krajský súd sa ani nemôže oboznámiť s myšlienkovými pochodmi konajúceho okresného súdu, ktorý by svoj procesný postup odôvodnil v písomnom vyhotovení rozsudku, keďže vo veci bol vydaný zjednodušený rozsudok, na ktorého vydanie ani neboli splnené procesné podmienky.

Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní, vypracovanej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 15.1.2024, konkrétne na jej šiestej strane vyplýva, že prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva na podanie odvolania. Krajský súd sa dôsledne oboznámil so zvukovou nahrávkou z predmetného hlavného pojednávania, pričom musí konštatovať, že na zvukovej nahrávke prokurátor k možnosti podať odvolanie doslova uviedol: „Váženy súd, vo vzťahu k výroku o treste sa vzdávam odvolania.“

Krajský súd sa musí kriticky vyjadriť ku kvalite a obsahu spísanej zápisnice, ktorá nerešpektuje ustanovenie § 58 Trestného poriadku v otázke požiadaviek na jej náležitosti. Okresný súd musí v každom prípade osobitne dbať na riadne zaprotokolovanie vyjadrení strán konania k možnosti podať opravný prostriedok, nakoľko týmto spôsobom (zjavným dezinterpretovaním vyjadrenia prítomného prokurátora) výrazne zasiahol do dvojínštančnosti trestného konania, kedy prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania len vo vzťahu k výroku o treste a obsahom svojho vyjadrenia si ponechal lehotu na podanie odvolania vo vzťahu k výroku o vine, resp. vo vzťahu k chýbajúcemu výroku o ochrannom opatrení. Toto konanie okresného súdu napokon viedlo k vydaniu zjednodušeného rozsudku, kedy krajský súd nemal ani len možnosť zistiť myšlienkové pochody sudcu, čo ho viedlo k takémuto postupu.

V rámci skúmania podkladov relevantných pre rozhodnutie odvolacieho súdu krajský súd zistil, že rozsudok napadnutý odvolaním prokurátora neobsahuje žiaden výrok, ktorým by súd rozhodol o návrhu prokurátora na uloženie ochranného opatrenia. Zo zápisnice o vyhlásení rozsudku z 15.1.2024 (č. I. 64 - 69) vyplýva, že súd nerozhodol o návrhu prokurátora na uloženie ochranného liečenia a nebol

ani vyhlásený na hlavnom pojednávaní. Dôvody, pre ktoré nebolo rozhodnuté o návrhu prokurátora na uloženie ochranného opatrenia nie sú zistiteľné ani z odôvodnenia písomného vyhotovenia odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Úlohou súdu prvého stupňa po vrátení veci bude ustáliť skutkový stav k výroku o ochrannom opatrení, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pretože len takto ustálený skutkový stav môže byť podkladom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu. Krajský súd v aktuálnom štádiu konania, okrem vyššie spomínaného, nekonštatuje ďalšiu absenciu dokazovania, ktorá skutočnosť však neznamena, že ak strany konania obstarajú nové dôkazy a navrhnu ich vykonanie, súd prvého stupňa, pokiaľ to uzná za vhodné, dokazovanie nedoplní. Inak bude povinnosťou súdu vykonať ďalšie dôkazy k výroku o uložení ochranného opatrenia, ktoré neboli doteraz v konaní pred súdom prvého stupňa procesne relevantným spôsobom vykonané a ďalšie rozhodnutie odôvodní súd prvého stupňa tak, aby jeho dôvody boli konzistentné s výrokmi, a teda, aby neboli arbitrárne, ale preskúmateľné.

Na podklade uvedených zistení potom krajský súd postupom podľa § 322 ods. 2 Tr. por. bez zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o vine a treste vrátil vec súdu prvého stupňa na doplnenie chýbajúceho výroku o návrhu prokurátora na uloženie ochranného opatrenia.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

2 3To/15/2024

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.